

איכתביק לציפי

ביררת אם את מובטחת נגד תביעות פיצויים? אני, למשל, שוקל להגיש אחת כזאת נגדך...
זה שאין צדק במדור הזה, כבר נוכחתי מזמן. האומלל יכול היה לחסוך מעצמו צרות אם היה זורק עצם לחברים — כמה כתובות טובות לאלה שמיתכיהם לא זר כים אפילו בתשובה אחת לרפואה. אבל לא בשביל זה פירסמתי את מיכתבו, אלא כדי שישמש לכס דוגמה. זה קצת לא פייר שאחרי שאתם מקבלים את שלכם באמצעו, תי, אתם מנתקים מנג ומשאירים פס. אני ממה לדעת מה קורה אחרי כן. אשמח לקבל, ולפרסם, מיכתבים שיספרו לי גם איך התפתחו העניינים אחרי שנקשרו כאן.

„ציפי, הצילי!“ כותב לי אחד, שחשבתני שאני עושה לו חסד כשפירסמתי את מיכתי. תבו באחד השבועות האחרונים. „הכנסת אותי בצרות, וסיבכת אותי עד מעל לראש.“ צרות כמו שלו, הלוואי על כולנו. וכדי שתבינו, הרי קטע ממיכתבו הארוך, שאילו הייתי מפרטמת את כולו היה ממלא לי את כל המדור.

כשהתפתיני לשלוח מיכתב למדור, לא העליתי אפילו בנוראים שבחלומותי לאן עלולים הדברים להתגלגל. קיבלתי לא פחות מ-19 (!) תשובות. רק לגבי שלוש מהן חשתי מייד, על פי הנתונים שסיפקו לי, שהן לא בשבילי. כתבתי להן מיכתב אדיב, והצעתי להן להמשיך לחפש מועמדים ב" מדור. אבל עם שאר ה-16 התחלתי להתכתב. אף פעם אי אפשר לדעת באיזו מטע" פה אורב לך הגורל. את יודעת מה זה לכתוב 16 מיכתבים? מילא, בפעם הראשונה. גם אז זה לקח לי כמעט שבועיים. אף פעם לא העליתי בדעתי שאני מציאה כזאת. אבל עובדה — כל ה-16 המשיכו איתי בהתכתבות. הצרה היא שלא שייגרתני להן מיכתב בסטנטייל או בקופי.

מיכתב פרס

ירק לחודש - קוצים לדור

אפשר לעשות את זה גם כמו (3/82), שאילולא לימדו אותי פעם שהמשוררת רחל כבר מתה, הייתי חושדת בה שזאת היא. „גרושה בת 33, למה התגרשתי? — כי התגרשתי. למה התגרשתי — כי נוכחתי שהנשואין הם ירק לחודש וקוצים לדור. אני בחורה פשוטה, שהמוטו שלה בחיים זה: „אלי שלא ייגמר לעולם / החוף והים, ירשרוש של המים / ברק החיוך — תפילת האדם.“ אני אוהבת את הדברים הפשוטים שבחיים: שיש ברז במים, חוטים בחשמל, ומחט בחור.

מחפשת בחור להיכרות והתכתבות. לא חובה שיהיה עם קבלות וריגשי-אשם. העיקר לחייך, ללונן ושתהיה קצת רוטאציה עם הצברים שלנו. כי אחרי הכל, אין קוסמיקה מועילה ליופי כמו האושר.“

מיכתב פרס השבוע — ובכל שבוע — מזכה את שולחו בשי: חבילת מוצרייזופ, מתוצרת חברת הדס. בשווי של 200 ל"י. הפרטים יישלחו לזוכים בדואר.

גבר שאני מחפשת. צריך להיות כזה שאני אהיה בשבילו הדבר החשוב ביותר בעולם. שהוא יעריץ אותי ויכבד אותי, יעניין אותי וישעשע. אבל הכי חשוב — שיפנק אותי. ואיני מתכוונת רק למחמאות או לגינונים חיצוניים. כמו מתנות ופרחים. אחד כזה שיהיה מוכן לסבן לי את הגב באמבטיה במשך שעה. לעשות לי פדיקור

שמסביב? את לא גרה באילת וגם לא בבאר-שבע? „אם הכל נכון, עיברי לחלק השני של המיפרט.“ „אני (2/82) עירוניקייבוצניק בן 25, נאה, חכם, רגיש (אפשר גם בסדר אחר). מה אני עושה כאן במדור הזה? ביישנות מסוימת היא בעוכרי. ובעוכרי עוד דבר:

בלי מלח

„אל תהיי רעה אלי ואל תוסיפי למכתבי עקיצות ודברי פרשנות. בלאו-הכי אני רגישה ופגיעה...“ מבקשת (1/82). „עצם הכתיבה למדורך היא מעין הודאה בכישלון מסויים, ואין צורך לזרות מלח על הפצעים.“ לא שאני מסכימה איתה בסעיף האחרון. אבל

— ועד חוף הים בתל-אביב

חתיך השבוע

יש לי השבוע סקופ עולמי בשבילכם. אחרי שכל העתונים בארץ פירסמו בהבלטה את תמונתו של „היש-ראלי העירום“, זה המוכיח לעולם הנאור שגם לישראלים, למרות כל הרכילות, יש מה להציג בתחום העירום — הצלחתי אני להשיג תמונות שלו כשהוא לבוש.

טוב, יש עדיין ויכוחים אם אפשר לקרוא לזה לבוש. ספק אם הרב גורן המתירן היה מעניק הכשר לבגדי הים שעונד על עצמו דב נימור, אפילו לצורכי טבילה במיקווה. אבל בחוף הים של תל-אביב, שם הופיע דובל'ה בסליפ האורגינאלי שלו, הוא עורר סנסציה. לא להאמין כמה נשים תל-אביביות גילו לפתע התעניינות באופנה הגברית דווקא.

דב נימור, כפי שאתם יודעים, מופיע כיום בגירסה הצרפתית של מחזמר המין האמריקאי „שגל את עמי“, המוצג בפריס. הוא הגיע לחופשת-מולדת קצרה בארץ, ולמי שלא מאמין שהוא רוקד ערבי-ערב בעירום, הוא מוכן להציג תמונות (תמונה מימין). מי שאינה מוכנה להסתפק בתמונות או לטוס לפריס כדי לזכות בחוויה המיוחדת במינה — תוכל עכשיו לראות את האורגינאל, כמעט מדיייום, בחוף גורדון. לא צריך להתבייש. את תמיד יכולה לומר שאת רוצה להעתיק את הגיזרה בשביל הבעל.

דב נימור על הכמה —

ולנופף מול פני במניפה בימיהקייזי הי לזהטים. „עכשיו, אני מתארת לעצמי השאלה המתבקשת היא: מה אני נותנת בתמור? רה? או מי ששואל שאלה כזו, מוטב שישכח ממני. עצם הצגת השאלה מעידה שהוא חושב על עצמו ולא עלי.“

הייתי אומרת שזו דוגמה לאשה משוח' ררת, אם לא משוחררת מדי. היא הירשתה לי לגלות לכם שהיא בת 31 מאינור חיפה, ויש לה מספיק סנטימטרים „באורך ובי רוחב כדי לעשות כל גבר — מאושר.“

מזלי הרע, שבגללו לא מצאתי אותך. אבל בדיוק אותך, לא את אלה הדומות לך... ואולי את פשוט אינך קיימת? אם את יודעת שאת קיימת — כתבי. אני לא מתחייב על איזו מטבע — אבל אני מבטיח שיש לי כיסוי.“

לסכן את הגב

„רוב הגברים הישראלים שיצאתי כתבי רתם עד עכשיו.“ כותבת (4/82), „היו אגוצנטריים בצורה קיצונית. עד שהגעתי למסקנה כי זוהי כנראה תכונה לאומית של הגבר הישראלי. הם מעניינים את עצמם יותר מאשר בתיוגם. במידה שהם מקדיי שים מחשבה לאשה שבחברתם, הרי זה רק מה היא יכולה לתרום לתדמיתם או לאגו שלהם. אין פלא שגם ברגעים אינטימיים הם מתגלים באותה צורה. „אולי אני שייכת לדור הישן, אבל ה-

אני מתאמצת להיות נחמדה. תגידי בעצמכם אם לא. „בת 26, ילידת חדרה. גובה — 156 ס"מ. מנומשת. ב"א בספרות אנגלית. מורה. אהבת: ים, שמש, מאכלים מורחיים וי מוסיקה קלאסית. שונאת: בעלי-חיים, רעש, אוטובוסים ואת תל-אביב. סולדת מגברים שריריים ושעירים. התכונות הר מבוקשות: יושר פנימי, שקט נפשי, עזי מק אינטלקטואלי.“

או לא מגיע לי פרס שהתאפקתי?!

חידון עם כיסוי

אם יש לך סבלנות לחידונים, הנה אחד כזה: „את חתיכה? את סכסית? יש בך שיי לוב בלתי-אפשרי של טוהר ילדותי עם אינטלקטואליות כל-מבינה? הדימיון הגור עז שלך נלחם כל הזמן בכבלי המוסכמות

מיכתבים לפירסום במדור זה יש להפ' נות לכתובת: מיכתבים לציפי, ת.ד. 136, תל-אביב. מיכתבים למכותבים יש לשלוח במעטפה — מבוילת — עם מיספרו הסיי דורי של המכותב. מעטפות פנימיות בלתי מבוילות לא יישלחו ליעדן.